

RASPORED SV. MISA I MISNIH NAKANA

20. 09.	NED	XXV. NEDJELJA KROZ GODINU	09.30	+ ANTE GRBAVAC <i>PRO POPULO</i>
21. 09.	PON	SV. MATEJ <i>apostol i evanđelist blagdan</i>	18.30	- NA ČAST PRESVETOM TROJSTVU
22. 09.	UTO	<i>svagdan</i>	18.30	- KOLEKTIVNA NAKANA
23. 09.	SRI	Sv. Pio iz Pietrelcine	18.30	+ FRANE, RADOJKA i VLADIMIR I-VASOVIĆ i + iz ob.
24. 09.	ČET	<i>svagdan</i>	18.30	+ JOSIP i MARIJA BOBINAC i + iz ob.
25. 09.	PET	<i>svagdan</i>	18.30	- KOLEKTIVNA NAKANA
26. 09.	SUB	<i>svagdan</i>	18.30	+ IZ OB. ŠIMIĆ
27. 09.	NED	XXVI. NEDJELJA KROZ GODINU	09.30	+ IZ OB. PILJIĆ <i>PRO POPULO</i>

ŽUPA BL. IVANA MERZA ZAGREB - ŠPANSKO

Vlade Gotovca 9, HR-10090 Zagreb - Susedgrad
tel. 01/8894-555

zupa.imerza@zg-nadbiskupija.hr
www.zupa-ivanmerz.hr

Račun Župe: IBAN HR7323600001102194051

Uredovno vrijeme župnog ureda:
od utorka do petka od 17.00 do 18.00 sati

Župni ured ne uređuje: ponedjeljkom, subotom, nedjeljom i blagdanima

ŽUPA BL. IVANA MERZA

ZAGREB - ŠPANSKO

Hvala ti orle Kristov što si nam pokazao put k Suncu!

XXV. NEDJELJA KROZ GODINU GOD. III., BR. 22

Kad razmišljamo što bi to bilo Kraljevstvo nebesko automatski pomicamo na prekogrobnu život, na plavo vedro nebo, i nas sakrivene u taj drugi svijet, daleko od blatnjave zemlje. Ipak nam se ne žuri ići u nepoznate visine. Sve poduzimamo da što dulje budemo ovdje na zemlji jer bolje je loše poznato nego dobro nepoznato. Isus govoreći o Kraljevstvu nebeskom u slikama, uzima primjere ljudskog truda u vremenu i običnim okolnostima svagdanjeg života. Ovdje je primjer velikog vinogradara koji zapošljava sve radnike koje je našao na trgu kroz cijeli dan.

Prispodobe uključuju velika i svakovrsna iznenađenja. Sam domaćin izlazi u rano jutro, zatim o trećoj, šestoj devetoj i jedanaestoj uri na trag da osobno posalje radnike u svoj vinograd. Sa prvima se pogađa po denar. Drugima kaže što bude pravo da će im dati. Svima daje isti posao u istom vinogradu, da rade do kraja dana. Svi radnici koji su izšli na trg u sebi su nosili spremnost da prihvate ponudu koja im dođe. Svi spremno prihvataju i odlaze u vinograd. Nisu pitali koliko će biti plaćeni i koji su uvjeti rada. Znali su kakav ih posao čeka. Bili su sretni da su pozvani i poslani uložiti sebe i zaraditi kako bi donijeli obitelji kruh svagdašnji. Na kraju dana domaćin kaže upravitelju da pozove radnike i da svima podjeli istu plaću, po denar.

Zadnji su dobili prvi. Iznenađeni su jer je domaćin vinograda premašio njihova očekivanja. Ne bune se jer su svjesni da nisu zaradili plaću. Doživljavaju puninu dobre i milosrđa gospodara vinograda. Biti u službi dobrog i bogatog vinogradara znači najveću sreću, radost, čast, sigurnost i sve što može ljudsko srce poželjeti. Ovi koji su čekali „prazni“ na trgu znaju što znači prazan dan - život i biti beznađe; bez nade.

Prvi stvaraju sebi lažna očekivanja. Da će dobiti više jer su proveli više vremena i uložili više truda. Razočarali su se jer su dobili „samo“ po denar. Gospodar ih osvještava da imaju zlo oko, pohlepno i zavidno srce koje dobiva podražaj preko gledanja i uspoređivanja na izvanjskom trudu vremenskoj duljini rada. Od početka unajmljeni radnici nemaju iskustvo bez smisla i praznine. Bili su usmjereni na svoje napore i težinu dana. Zato misle da su zaslužili. Zasluge sa sobom nose nerealna očekivanja. Nakon neispunjениh očekivanja dolaze razočaranja.

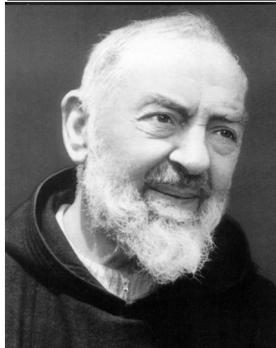
Gospodar je Bog. Radnici od ranog jutra su kršćani od rođenja. Radnici od kasnijih sati su kršćani koji su u kasnijoj fazi života postali Bogo-prijemnici. Denar je sam Bog. Sebe daje i sobom puni duše na kraju našeg radnog djela ovozemaljskog života. Kraj dana je kraj ovozemaljskog života. U današnjoj poslanici Filipljanima Pavao svjedoči kao onaj radnik kojega je domaćin poslao sredinom dana u svoj vinograd - Crkvu. Pavlova radost i sreća radi njegova pripadanja Kristu izvire iz svake riječi poslanice. On želi otići dušom za boraviti s Kristom u nebu ali ipak u njemu prevagne „ono korisnije“ radi Krista, da ostane među vjernicima kako bi ih poučavao u ponašanju „dostojnu evanđelja Kristova.“ Pavao je nama poticaj i uzor s koliko ljubavi, zauzetosti, zanosa i predanosti, radosti i ponosa trebamo raditi kako bi oni „bezbožni“, koji ne poznaju Boga, ostavili svoje zle putove i ušli u Božji vinograd po Evanđelju i djelovanjem Duha Svetoga. Vrijeme je da pođemo na trgrove i pozovemo Isusovim glasom: dođi i ti u Isusov vinograd.

NEDJELJNO EVANĐELJE

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima ovu prispodobu: »Kraljevstvo je nebesko kao kad domaćin rano ujutro izade najmiti radnike u svoj vinograd. Pogodi se s radnicima po denar na dan i pošalje ih u svoj vinograd. Izađe i o trećoj uri i vidje druge gdje stoje na trgu besposleni pa i njima reče: 'Idite i vi u moj vinograd pa što bude pravo, dat će vam.' I oni odoše. Izade opet o šestoj i devetoj uri te učini isto tako. A kad izade o jedanaestoj uri, nađe druge gdje stoje i reče im: 'Zašto ovdje stojite vazdan besposleni?' Kažu mu: 'Jer nas nitko ne najmi.' Reče im: 'Idite i vi u vinograd.' Uvečer kaže gospodar vinograda svojemu upravitelju: 'Pozovi radnike i podaj im plaću počevši od posljednjih pa sve do prvih.' Dođu tako oni od jedanaeste ure i prime po denar. Pa kada dođu oni prvi, pomisle da će primiti više, ali i oni prime po denar. A kad primiše, počeće mrmljati protiv domaćina: 'Ovi posljedni jednu su uru radili i izjednačio si ih s nama, koji smo podnosili svu tegobu dana i žegu.' Nato on odgovori jednomu od njih: 'Prijatelju, ne činim ti krivo. Nisi li se pogodio sa mnom po denar? Uzmi svoje pa idi. A ja hoću i ovomu posljednjemu dati kao i tebi. Nije li mi slobodno činiti sa svojim što hoću? Ili zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?'

Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji.« (Mt 20, 1-16a)

SVAKI TJEDAN SVETAC JEDAN

Sveti Padre Pio rođio se 25. svibnja 1887. godine u Pietrelcini u Italiji. Slijedećeg je dana kršten i nadjenuli su mu ime Franjo (Francesco). Djetinjstvo i mladenačku dob proživio je u kući, crkvi, na poljima i u školi. U 12. godini primio je sakrament Potvrde i Prvu pričest. Sa 16 godina, 6. siječnja 1903., ulazi u novicijat Manje braće Kapucina u Marcane. Obukao je redovničko odijelo i krsno ime Francesco zamijenio je novim redovničkim imenom fra Pio. Položio je privremene redovničke zavjete, a potom, 27. siječnja 1907. g. i doživotne zavjete. Za svećenika je zaređen 10. kolovoza 1910. g. u katedrali u Beneventu. Zatim je, radi zdravstvenih razloga ostao kod svojih u Pietrelcini do 1916. godine. U rujnu iste godine, poslan je u samostan u San Giovanni Rotondo i tu je i ostao, uz kraće prekide, sve do smrti pružajući

ljudima primjer uzornog redovnika. Dana 5. kolovoza 1918. na sebe prima znakove muke Gospodinove. Ljudi oko njega postali su svjedoci ovih čudesnih znakova i mnogih drugih kizmatkih darova koje je Padre Pio primio od Boga. Fra. Pio je živio puninu svoga zvanja dopričnoseći svojim služenjem spasenju čovjeka kroz posebno poslanje koje je obilježilo čitav njegov život. Davao je cijelog sebe drugima i vodio duše Bogu, isповijedao je i služio svetu misu koja je za njega predstavljala vrhunac i puninu duhovnosti. Zalagao se oko ublaživanja patnji mnogih obitelji, posebno bolesnih i siromašnih. U tu je svrhu utemeljio "Casa Sollievo della Sofferenza", tj. izgradio "Kuću za ublaživanje patnji". Svečano je bila otvorena 5. svibnja 1956. godine. Bila je to tada najsvremenija uredena bolница u Italiji, sa svim odjelima. Počeo je organizirati "Molitvene skupine" već 1940. godine, ali skupine su procvale između 1947. i 1950. s crkvenim odobrenjem i podrškom pape Pija XII. Fra. Pio je svoje "Molitvene skupine" prozvao "rasadištem vjere i ognjištem ljubavi". Kasnije će ih papa Pavao VI. nazvati "velikom rijkom ljudi koji mole". U tim molitvenim skupinama je ishodište i svim kasnije osnovanim molitvenim skupinama pod različitim nazivima diljem cijelog svijeta. Od svoje mladosti fra Pio nije bio potpuno zdrav, posebno ne u posljednjim godinama života. Preminuo je 23. rujna 1968. u dobi od 81 godine.

Njegov život je bio obilježen patnjom, jer ga je Bog htio pridružiti bolima i patnjama ljudi i Isusa Krista za spasenje svijeta. To se nije očitovalo samo po stigmama, tj. po Isusovim ranama, nego i u cjelokupnom njegovom životu. Papa Pavao VI. u svom nagovoru višim redovničkim poglavarima kapucinskog Reda istaknuo je veliku popularnost o. Pija rekavši: „Gledajte koliku je popularnost stekao, koliko je mnoštvo ljudi okupio oko sebe! Zašto? Zar zato što je bio veliki misilac? Ili možda zato što je bio veliki učenjak? Ili možda zbog toga što je imao velika sredstva na raspolažanju? Ne! Nego zato što je ponizno služio svete mise, što je isповijedao od jutra do večeri i zato, što je, kažem to odgovorno, bio predstavnik otiska rana našega Gospodina Bio je čovjek molitve i patnje.“ Već za vrijeme zemaljskoga života uživao je veliku popularnost svetosti zbog svojih kreposti i svoga duha molitve, zbog žrtava i jer se potpuno posvetio za dobro svih duša. Nakon njegove smrti sve se više širio glas o njegovoj svetosti i o čudesima koja su se događala po njegovom zagovoru. Nije prošlo mnogo vremena i kapucinski Red je pokrenuo proces za njegovo proglašenje blaženim i svetim. Padre Pio proglašen je blaženim 2. svibnja 1999., na Trgu sv. Petra u Rimu. Obred proglašenja blaženim predvodio je papa Ivan Pavao II., ali niti dva najveća trga u Rimu, Trg svetog Petra i svetog Ivana Lateranskog, nisu mogli primiti sve hodočasnike koji su za tu prigodu došli u Rim. Crkva se Padre Pija spominje 23. rujna, a tijelo mu je ostalo neraspadnuto do danas.

AKUALNOSTI

- U subotu 26. rujna u 09.30 sati u našoj župi je Prva Pričest. Preporučam u molitve sve naše pravopričesnike
- U nedjelju 27. rujna na misi u 09.30 sati je zaziv Duha Svetoga za novu školsku i akademsku godinu.
- U uredovno vrijeme župnog ureda možete upisati misne nakane za X, XI i XII. mjesec.
- U utorak 29. rujna u 19.15 sati je susret ekonomskog i pastoralnog vijeća župe. Molim vijećnike da se odazovu na susret.
- Hvala svima koji su dali svoj dar za Župu!

Đakonsko ređenje bogoslova Matije Sliškovića održat će se 3. listopada 2020. godine u 11 sati, u Mariji Bistrici u Crkvi bl. Alojzija Stepinca na otvorenom. Slavlje ređenja predvodić će nadbiskup zagrebački kardinal Josip Bozanić.

Ukoliko netko zna kakvu zapreku za ređenje, molimo da što prije javi župnom uredu!

JESTE LI ZNALI?

...da blaženi Alojzije nije mogao pravilno izgovoriti „r“ do svoje četvrte godine? Svoju govornu manu ispravio je zahvaljujući lugu koju mu je pod jezik stavio komadić tvrdog kruha. U svega nekoliko dana takvog vježbanja Stepinac je naučio pravilno govoriti.